

DE AVONDBODE,

P r i j z

VOOR 3 WAARDEN,

te Amsterdam f 1.75.

en Buitensteden franco..... » 25.

ADVERTENTIE.

ZIEVEN REGELS of minder..... f 1.75.

Elken regel meer..... » 25.

REGEL voor elke Advertentie en herhaling... » 25.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

De Intogt

VAN

H. KONING WILLEM II.

Heek vlaggen uit! verciert uw wanden,
Hoofdstad van de Nederlanden!
Het looverkrans en bloemfestoet;
Heft, eerepoorten, 't hoofd ten hoogten,
En toont ons vóór uw weidsche bogen,
Oranjes Koninklijk blaazen!

Snel, Neerland, aan, van Zuid en Noorden!
Men viert een feest aan de Aemstelboorden!

Daar zet een kraet de ziel in vlam,
Die wederklank vindt in Europe:

De TWEEDE WILLEM, Neerlands hope,
« Wordt ingehaald door Amsterdam! »

Hij komt, de lust der burgerscharen,
Verzelschap door de telg der Czaren,

« Lands aangeboden Koningin.
Hij komt, der volken welbehagen,

Wien allen op de handen dragen:
De Vrijheid haalt heur Schutsheer in.

Hij komt, die, in den naam der wetten,
Drie kroonen zich op 't hoofd zag zetten;

Schoon lang een vierde, rein van gloed,
Ten schrik van vijand en van vreemde,

Zijn vorstlijk voorhoofd diadeemde:
De kroon van d'echten riddermoed.

Welkom! hem met eeredonderen,
Kroonen, vaak zijn roemverkonderen,

Bij staalgeknars en buskruidgloed!
Hij taal klouk nooit zoo schoon, te voren,

Hij 't lauwerroosjen hem in de ooren,
Ala thans uw vrede- en welkomstgroet!

Breunt, klokken! schalt in 't rond, trompetten!
Briescht vrolijk, edele genetten,

Die Aemstels eerevuren draagt!
Die grijze en jeugd! juicht armen; rijken!

God doet van daag zijn gunst u blijken,
En zoon van nieuwen zegen daagt.

Zij welkom, welkom, Hertog, Koning!
Zij welkom, Vader, in uw woning!

Zij welkom, fiere Koningin,
Die Peters volgling groot als Broeder!

Zij welkom, teerbeminde Moeder,
In 't u vergaderd huisgezint!

Zij welkom met Uw Vorstenloten,
Die vruchtenrijken boom ontsproten,

Wiens lommer zegenend verkwikt;
D'Oranjestam, door de eeuwen henen,

Zoo mild met 's hemels gunst omschenen,
En 't Vaderland ten heil beschikt.

Inocht, burgers! wilt het feest niet laten,
« De Koning leve! Oranje boven!»

Heil 't Vaderland! Heil Amsterdam!
Zoo klink 't langs plein en straten henen,

« Het krooningsuur is ras verschenen,
« Lands hoop, de TWEEDE WILLEM kwam! »

Zoo wekte een vaderlandsch dichter de bevolking der hoofdstad op tot feestelijke vreugde. Maar die bevolking had deze opwekking niet noodig. Reeds dagen lang was zij, in vrolijke bedrijvigheid, met de toetereidselen tot eene plegtige en heilige feestviering bezig.

Als men in zijne verbeelding de ontbare deelen, stijlen en latten, die in de laatste dagen hier verwerkt zijn, weder tot boom en te samen voegt, en er het groen aan vasthecht, dat, in het zelfde verloop van dagen, aan eerebogen en guirlandes vervlochten en opgehangen is, dan treedt een uitgestrekt bosch voor den geest, hetwelk eene groote vlakte van het Noorden zou kunnen beschaduwden. — En van waar d'e bedrijvigheid van duizenden werklieden? van waar in elke woning, zonder ontzag van kosten, die bevelen tot versiering of bouw? van waar die gereedheid tot het brengen van vrijwillige offers? van waar de opgewektheid, die in alle barten leeft, in alle blikken schittert, in alle woorden spreekt?

Nederland ging een feest te gemoet, waarvan zijne geschiedenis geene wedergade kent.

De hoofdstad zag hare bevolking als verdubbelen. Uit alle steden en plaatsen van het rijk stroomden de bewoners naar de wereldstad, die het middenpunt is van den rijkdom, de beschaving, en de verlichting des lands. Hare straten werden voller en voller. Met elk uur bragten alle de menigvuldige middelen van gemeenschap nieuwe getallen van bezoekers naar de boorden van den Amstel en het Y. Alle de plaatsen, waar vreemdelingen gewoon zijn dak en dek te vinden, raakten opgevolgd; aanzienlijke prijzen werden voor verblijfsplaatsen en burgerwoningen aangeboden en besteed. Maar gewillig en gaarne, met eene gastvrijheid, die het Oosten goede vreeden, ontsloten vriendschap, en zelfs hooft bekendheid, eene menigte van woningen, anders door geene aanbiedingen te openen, voor geene prijzen in te gaan. — En van waar die trek naar Amsterdam bij de bewoners der provincien? Van waar bij de ingezetenen der hoofdstad die gereedheid, om de aankomenden te gemoet te gaan en te ontvangen?

Nederland ging een feest te gemoet, waarvan zijne geschiedenis wellicht nooit eene wedergade zal hebben aan te wijzen.

De dag naderde, op welken de Koning, in eene openbare vereenigde zitting van de beide kamers der staten-generaal, den eed, bij de grondwet van het land bepaald, zoude afleggen, en wederkerig dien van de vertegenwoordiging zijns volks zoude ontvangen.

Plegtige gebeurtenis voorzeker! — Gewigtig om hare oorzaken, en om de uitkomsten, die zij zal medebrengen!

Twee maanden geleden, rustte nog de kroon op 't grijs en achthar hoofd van Hem, wiens komst in Nederland onze zegepraal was over het geweld van vreemden, en die in zeven en twintigjarige regering zich in alle dankbare harten eene zetel stichtte. Geheel onverwacht, werd toen de koninklijke stem vernomen, welke den volke het besluit aankondigde, dat Willem I zijne regering onherroepelijk zoude eindigen. Een paar dagen later gingen de nederlandsche, luxemburgsche en limburgsche kroonen op den heldhaftigen, heminden, wettigen kroonopvolger over, en dezelfde stem drukte de overtuiging uit, dat de Natie den nieuwen Koning met eerbied en met liefde zoude ontvangen!

Met welke gevoelens de Verheven Opvolger dezer drie kroonen dezelve uit de handen Zijns Koninklijken Vaders aanvaardde, bleek den volke uit de proclamatie, deze groote en onverwachte gebeurtenis betreffende. Willem I verklaarde, dat de nieuwe Koning zijn drietal erf-kroonen had in bezit genomen, met een diep bewogen hart, doch met mannelijken moed, onder het nederig opzien tot God Almachtig. Willem II zelf voegde daadlijk de verklaring er nevens, dat hij de regering over ons vaderland opvatte, met het vaste voornemen, om, onder den Goddelijken zegen, niets onbepaald te laten, dat strekken moet tot het geluk van het nederlandsche volk, en den luister van het koninkrijk, en dat de grondwet, dat

PRESTAKER VAN NEDERLANDS TRUIED EN VOLKSGELUK, op de eene of andere wijze, welke hij intrad, steeds zijn gods en geleider zoude zijn.

Drie eeuwen zijn verlopen, sedert eene gebeurtenis, aan deze met heere trekking tot de hooge regering dezer landen nabijkomende, heeft plaats gehad; wellicht zullen tien volgende eeuwen voorbij gaan, zonder dat weder eene gebeurtenis als deze, met betrekking tot de Nederlanden, zal zijn aan te teekenen.

Aan deze weke was het voorhonden alle de gevolgen dier grootsche, bijkans éénige gebeurtenis voor den geest te verlevendigen. Na zeven en twintig jaren lang, ten beste des volks, tot heil des vaderlands, ter bevrediging van het rijk, dag aan dag, van de eerste morgenschemering af tot den laten avond, in volhardende werkzaamheid de werkzaamte in den laule overtroffen, en zich zeiven bijkans alle verpozing en ontspanning ontzegd te hebben, heeft de residentie, heeft Nederland den afscheidsgroet des ouden Konings ontvangen. Willem I maakt het tijvak van rust, hetwelk hij is ingegaan, zich ten nutte, tot het bezoeken van Pruisssens hoofdstad. Willem II, daarentegen, komt in de op Zijn koninklijk woord beleyde vergadering van 's lands staten-generaal, den plegtigen eed afleggen en de hulde ontvangen, die den overgang van het hoogste bewind zijn volle beslag geeft en grondwettig voltooit.

En zou de natie, zou de bevolking der hoofdstad in het bijzonder, na met aandoening te hebben vaarwel gezegd aan Hem, die zoo langen tijd aller hoop en heil is geweest, niet tot vrolijke gestede zijn, en niet juichend Hem, die aller hoop en heil geworden is, henen leiden, en, als op de handen, dragen naar de heilige stede, waar het nederlandsche volk vertegenwoordigd is, om Zijnen eed te vernemen, en, onder aanroeping Gods, Hem te huldigen.

Eerbied en liefde verwachtte de Vader des Vaderlands voor Hem, die bestemd en geroepen is op zijne beurt voor het Vaderland een Vader te worden. Eerbied? — Wie zou Hem dien niet toetragen, die « der Vorsten vendrig » mag heeten op het veld van eer. Liefde? — Wie zou ze niet voor hem koesteren, die alle harten door vriendelijkheid en hartelijkheid, zelfs tegen den geringsten burger of krijgsman, tot zich trekt?

Het plegtigste oogenblik, waarin Willem II, de Koning, dien geheel Nederland eerbiedigt en lief heeft, voor het alles doorgaand oog van den Almachtige, de gelofte, welke hij in Zijne proclamatie bereids heeft afgelegd, om alles te beproeven, wat tot geluk des volke en tot luister van het rijk moet dienen, en het plegtigste oogenblik, de grondwet, steeds tot gods en geleider te houden, met duren eede zal bevestigen; dat verheven oogenblik, waarin Zijn koninklijke mond het gewigtig: « Zoo waarlijk helpe mij God almachtig! » zal uitspreken, is thans nabij.

Diepe aandoening vervult eiks hart bij de gedachte aan het verheven verbond, dat aldus tusschen den Koning en het volk op de grondwet des rijks staat betgeld te worden. Weg dan voor het oogenblik met alle koude staatkundige redenering, met alle koude berekening van wederzijdsche plegt en regt! In de grondwet zelf, die over en weder zal bezwoeren worden, staan zij omschreven, en wie is er onder de Natie, die aan de volbrenging van hetgeen plegt en aan het gevoel van hetgeen regt is, zoude twijfelen? Kent men niet de waarde van den eed voor het godsdienstig gevoel van elken Nederlander en van geheel Nederland? Weet men niet, dat de eed, eenmaal afgelegd, in Nederland de gewetens onlosbaar bindt, en de handelingen onveranderlijk regelt?

Maar hetgeen wij niet met rinde woorden zullen zweren, omdat het niet bepaaldelijk in den eed is uitgedrukt, dat zij in dit verheven oogenblik het onderwerp van ieders ernstig nadenken, en van eene gelofte in stille af te leggen; maar, God geve zulks! niet minder heilig na te komen!

Wij bedoelen: HET VERTROUWEN.

Tot bereiking van het groote doel, waarnaar ik streve. Dus, onder anderen, sprak de Koning in zijne proclamatie van den 7 October II... tot bevordering van heil en voorspoed voor land en volk, « hoe of ik het vertrouwen mijner onderdanen. — Het is waarheid: zonder vertrouwen kan er geene ijverige, aanhoudende, algeheele medewerking zijn, en zonder de medewerking der onderdanen, elk in zijnen kring, en overeenkomstig zijne roeping, is de bereiking van het doel, is de bevordering van heil en voorspoed voor land en volk, zoo niet onmogelijk, althans ten uiterste moeilijc.

In deze overtuiging, terwijl de Koning zijne beide vingers tot den Allerhoogste opsteekt, en bij dit teeken van den eed zich jegens God en het

MANGELWERK.

DE IJZEREN SPINROK.

(Eene Fransche Volks-legende.)

LAUREN was een jong meisje, in het gehugt Saissac; zij, omdat zij verstandig was, en bewonderd, omdat zij Doeh hare schoonheid moest haar ten verdere strekken. Dikwijls liep uren lang in het water van eene beek gespiegeld en met hare blanke en edele leest beschouwd; vaak had zij den voor van hare vreten en handen met welgevallen gadeslagen. Zij om haar eenvoudige wollen kleeid, daar het gewaad van de oude burgvrouw van Saissac van kostbare gestoenten schitterde door hare pages en schildknepen gevolgd, op een prachtig kleed in de kerk knielde. Arme JOHANNA! zij wist niet, dat haar een vrouw zich voor de ijdelheid ontsluit, haar vijand, en haar een heilsele kronkel.

Een dag, dat zij den vrijheer van Saissac, van zijne pages en knechten omringd, in de kerk had gezien, had zij niet gebeden, maar zij had een heilsele kronkel.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

« Wat is dat, » sprak zij, « waartoe ben ik schoon, als ik de schapen moet weiden? » « Och! dat ik leelijk of rijk en van edele geboorte ware. » « Wat is dat, » stond voor haar, in haar kamertje, een monnik, die dan gewone grootte.

waren. In den beginne wilden zij hem ver van zich werpen; maar zij was nieuwsgierig. De geheimzinnige monnik had aan zijn geschenk geene de minste voorwaarden verbonden; en bewaard zij het, dan kon zij er gebruik van maken. Zij behield het dus.

Sedert acht dagen, dat zij den rampzaligen ring bezat, was JOHANNA dezelfde niet meer. Vroeger werd zij door hare gezinnen bemind, omdat zij goed was, en men beijdde haar dus hare schoonheid niet; nu echter beschuldigde elk haar, dat zij trotsch en hoogmoedig was geworden, allen ontweeken haar en nog had zij van haren vader geen gebruik gemaakt. Zij was stil en verstrooid geworden; sprak men haar aan, dan hoorde zij noch antwoorde, de genoogens, die zij vroeger had bemind, verachtte zij nu; want zij wist, dat zij slechts te wenschen had, om alle de genoogens der aarde te genieten; zij ontwaarde niet eens, dat hare gezinnen haar ontvloden. Haren ring hield haar geheel en al bezig, zij brandte van verlangen, om de kracht van denzelfden te beproeven; maar eene geheime stein hield haar daarvan nog terug, en zeide haar, dat zij kwaad zou doen. Zij worstelde tegen hare begeerte, maar met elken dag, werd zij meer en meer betooverd door de geheime magt van haren ring.

Eens op een avond, dat zij op een eenvoudige bankje in haar kamertje zat, beschouwde zij het heillooze geschenk, en verzonk in gedachten. Op eens werden hare haren als door eene onzichtbare hand losgemaakt, en golden langs haren hals in breede lokken.

« Wat zijn mijne haren toch fraai! » riep zij onwillekeurig uit.

Vervolgens sprak zij zeer zacht:

« Indien ik wilde, kon ik een sluweel kapje op mijn hoofd hebben, met eene gravinne-kroon er op. O! wat zou ik dan schoon zijn, en hoe gaarne zou ik mij zoo eens zien! »

Werktuigelijk las zij de alles vermogende woorden van haren ring.

Terstond schitterde het vertrek van een helder licht, en JOHANNA zat voor een kenig gebeeldhouwd spiegel. Hare schoone haren golden dan onder een sluweel kapje; een rijk parolen geborduurd, en met bontwerk omzoomd kleeid, omsloot hare heilijge gestalte.

Het was haar, alsof eene stem riep:

« JOHANNA, gij zijt zoo schoon als eene koningin, en gij zijt armer dan een boerenmeisje. Hoe fraai is het niet, om, onder een verhemelte geze-

ten, door pages in livree gediend te worden; hoe bekoorlijk, om een steekspel bij te wonen, en als koningin der schoonheid te worden begroet. Zie eens, hoe schoon u deze opschik staat, hoe deze rijke versierelen geheel voor u gemaakt schijnen; vraag slechts, en alles zal u toebereiden. »

Daarna schenen het haar, alsof zij door eenen diepen slaap werd overvallen. Hare stem werd al zachter en zachter; eindelijk sprak zij in het geheel niet meer. Des anderen daags ontwaakte het meisje geheel afgemat; slechts eene verwarde herinnering van alle die heerlijkheden bleef haar over, en eene brandende begeerte om dezelve te verwerven.

Veertien dagen later voltrok een onde kapellaan in de kapel van Saissac het huwelijk des graven van SAISSAC met de schoone JOHANNA. Nu was zij gravin, rijk en getooid; een wapenschild van ouden adel verborg hare nederige afkomst en de lage werkzaamheden harer kindscheid.

Maar het geluk vergezelde hare standverwisseling niet.

WOOTER VAN SAISSAC bemindde JOHANNA met drift; maar wat baatte het JOHANNA, dat zij bemind werd; de erzucht had in haar hart geene plaats voor de liefde gelaten. Nu verlangde zij niet meer naar een fraai kleeid om hare gestalte te versieren; de magt eener burgvrouw, de gehoorzaamheid van talrijke vasallen, de bewondering van aanzienlijke en magtige mannen. Zij was, wel is waar, gravin van Saissac, maar dit was niet anders dan een titel; het gebied behoorde nog aan den ouden sire VAN SAISSAC. Deze gedachte werd eene soort van mania, en zij was de vrouw niet om eene begeerte te onderdrukken, wanneer het van haar afhing, dezelve te bevredigen. Welk middel gebruikte zij om eene magt te vernietigen, die haar in de schaduw plaatste? Gebruikte zij de magt van haren ring? Niemand weet het; men zegt alleen, dat men gedurende eenen stormachtigen nacht angststreden uit de kamer van den ouden sire VAN SAISSAC vernam. Men snelde hem ter hulp, hij lag in doodstrijd; JOHANNA liet hem prachtig begraven.

Zes maanden later, waren op de groote plaats van het kasteel, vier honderd gewapende manschappen verzameld. Aan het vermetel voorkomen der soldaten, aan hunne kwalijk door de krijgstuicht onderdrukte vreugde kon men ontwaren, dat zij op eene avontuurlijke onderneming uitgingen; eindelijk verscheen hun aanvoerder; hij droeg eene rijk gedamasserde wapen rusting, met goud ingelegd, en hield een wapentuig in de hand; zijn helm

volk verbindt, zweren dan ieder in stilte voor zich, Hem niet te leuren te stellen in zijne verwachting; Hem niet te hooren door achterdocht; Hem de bereiking zijner heilzame oogmerken niet te verwarren door wantrouwen; maar integendeel. Hem te schenken het vertrouwen, om hetwelke Hij vraagt, en elke poging om ons in dat vertrouwen te doen wankelen, met verachting van ons te stooten. Zoo zal kunnen bereikt worden hetgeen de Koning wil: de natie hoopt: herstel van nog bloedende wonden, wasdom in welvaart, vastheid van instellingen en beginselen, blijvende eenheid tusschen regering en volk.

Aldus zweren geheel het Volk met den Koning mede; dan zal het plegtstatige feest der hulding Gods een welbehagen zijn, en in uitkomsten nog belangrijker worden, dan het in oorzaken was.

Wij eindigen met de navolgende coupletten van den zelfden vaderlandsehe dichter; coupletten, die gevloeid zijn uit het hart, en ongetwijfeld tot in het hart van velen zullen doordringen.

INHULDIGING.

In de weidsche tempelhoogen,
Met naar God zich richtende oogen,
Zit de Koning op zijn throno,
Iond om lof en eerehoden;
Voor Hem vorstenrang kleinoeden,
Wethoek, Appel, Staf en Kroon.

Naast Hem Zwaard en Leeuwenstandaart,
Neerlands onbesmette Landaart,
Beelden van besef en kracht!
En van verre zy, wien eeden
Hen met dubbele taak bekleeden:
Volksgeluk en Vorstenmacht!

Neerland hoor! — als heilige akkoorden
Klinken in Gods kerk de woorden
Van het heilig staatsverdrag!
Neerland hoor! karst los in blijheid,
Dat uw duurzame Vrijheid
Op dien hoeksteen rusten mag!

Ginds rijst, ongedekt van hoofde,
Hy, die steeds aan God geloofde,
God, bij wien hij hulpe vond;
En 't met Nederland eendrachtig:
«Zóó, zóó help my God almachtig!»
Kuscht de tempelwanden rond.

Neerland, juich, uw uitverkoren,
Heeft den heiligen eed gezworen,
Juich, uw Koning is gekroond!
Thans moogt gij hem vrolijk dienen,
Hem, die zich den Ongezien
In het kleed des demoeds toont.

Nadert thans ook met uw eeden,
Gij door 't Volk met macht bekleeden,
Vrij door daden, niet door schijn;
Volksgerechten, zweert eendrachtig,
Dat ge in naam van God almachtig,
't Vaderland ten steun zult zijn!

Hoort, zy zweren! heil, de krooning
Is volbracht: zwaai, wapenkoning,
Nu den Schepter in het rond!
Klinkt, hazinen! bralt, kartouwen!
't Dier *Wilhelmus van Nassauwen*
Galm uit ieders hart en mond!

Zieleherder, door uw Wijsheid,
Meer nog dan door zilveren grijsheid
Ieders bulde en achtung waard,
Heilig gy, ten stoel gestegen,
Neerlands Koning met Gods zegen,
En het volk, om Edele geschied!

Zalf hem, met de zalf der woorden
Van des Harpnaars psalmakkoorden,
Dien God zalde tot Zijn tolk,
Doe Hem in dees Tempelchooren
Davids jubelhymne hooren:
«God zy met U en Uw volk!»

God zy met U! wat dan sterve;
Wat dan ooit zijn luister derve,
In den vloed van lief en leed,
Eene ster zal lichtglans geven,
En de hoop alom doen leven:
Dierbte Koning: 't is Uw eed!

werd door een vederbos, uit de kleuren van *Saïssa* bestaande, overschaduwd; het vizier was geopend; men zag het gelaat van JOHANNA. De gelaatstrekken, waardoor zich weder de herderin onderscheidde, gaven thans gestrengheid en hoogmoed te kennen; waardig sprong zij op haren telganger, wendde zich naar de zijde van het kasteel, groette, ten teken van van wel, met de hand, WOUTER VAN SAÏSSAC, die zich bleek en lijdende op het balkon vertoonde, en reed voort in galop.

Dit was alleen het voorspel van hare strooperijen. Weldra stierf WOUTER aan een kwijnende ziekte. JOHANNA werd meester van het graafschap. Om daartoe te geraken, had zij meer dan eens de tooverwoorden van den ring moeten herhalen, maar nog was hare ootmilde eerezucht niet bevredigd. Alleen en oppermogtig in haren vrijheidslijken armstoel gezeten, liet de trotse gravin hare blikken rondom zich waken; arendsblikken, die hare prooizuchten. Het eerste door haar gekozen slagtoffer was de sire VAN MONTOLIEU, haar nahuur; zij zocht twist over de grensbepalingen, en zond den baron VAN MONTOLIEU een uitdaging, om haar, als haren vasal, te komen huldigen.

«Zeg der gravin VAN SAÏSSAC,» antwoordde de baron, «dat op franschen grond de spinrok zich nooit met den degen moet wrijven.» «Het is wel,» sprak de trotse burgvrouw, toen zij dit antwoord vernam, «de spinrok van JOHANNA VAN SAÏSSAC is zwaarder dan de degen van den sire van MONTOLIEU.»

Zij wapende dan ook werkelijk hare wallen en nam voor zich zelve geen ander wapen dan een ijzeren spinrok. De magt van den ring liet haar geen twijfel over omtrent den uitslag van den strijd. De ridder werd overwonnen, en het vreeselijk wapen van JOHANNA verbrjfelde hem het hoofd; hij hoorde nog hare woorden, bij den laatste slag, dien zij hem met den verschrikkelijken spinrok gaf.

Intusschen was het gemeed van JOHANNA te midden van dit onrustig leven van bloed en krijg verhard; zij werd onregtvaardig, wreed, boosaardig en onmedelgogend. Door hare veroveringen werd zij magtig, door hare dapperheid beremd; maar het geluk bleef haar ontrouwen. Zij werd gehaat; alleen hare krijgslieden vonden behagen in hare woestheid en moed, omdat zij de hune evenaarde.

«Mens des avonds zat zij, als naar gewoonte, onder de groeten gothischen

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 27 Nov. Wij vernemen, dat alle buitenplaatsen, gelegen aan den Heereweg, onder de gemeente Heemstede en de Glip, welken weg H.R. MM. bij hunne komst naar de hoofdstad passeeren, met cerebogen en groen guirlandes op een sieraakvolle wijze zijn versierd.

— Op heden is bij den heer J. H. Schukkruff, in de Warmoesstraat alhier, in het licht verschenen een geïllustreerd tableau op de inhuldiging van Z. M. Gevat in een net en smaakvol bewerkten rand vindt men op hetzelfde eenige toepasselijke dichtregelen in de hoogduitse taal. De nitgever verdient allen lof voor de fraaije uitvoering. Hetzelfde is à f 1.50 verkrijgbaar.

— Men vernoot, dat door Z. M. bepaald is, dat de droogmaking en drooghouding van het Haarlemmer Meer door aanwending van de stoomkracht, zal worden bewerkstelligd.

— Men vernoot, dat door Z. M. aan J. Linden, te Rotterdam, is verleend een octrooi voor den tijd van vijf jaren, op de uitvinding van een verbeterde zegpmop, ten einde de borsten der kraamvrouwen op een gemakkelijke wijze van het stilstaan zog te ontlasten; en ook geschikt, om, met eenige wijziging, te worden aangewend, ter vervanging van het zoogenaamde koppen, en ter voorkoming der operatie ingeval van bekleemde breuken.

— Men schrijft uit Brussel, dat de markies de Rumigny, gezant van Frankrijk aan het helgische hof, plotseling naar Parijs is teruggeroepen, en zich gisteren derwaarts heeft begeven.

GRAVENAGE 26 Nov. Van wege den Koning is aan alle de inwoners van Scheveningen, die dat begeren, een uitdeeling van aardappelen en turf bevolen, welke aan de huizen plaats heeft; terwijl aan alle de meisjes van Hoogsterdeler school aldaar een vrolijke dag door de Koningin is toegezegd, tegen den dag van den intogt in de residentie.

— In de vergadering van den stedelijken raad dezer residentie, van gisteren, zijn tot leden der provinciale staten van Zuid-Holland verkozen, bij herkiezing, de heer staatsrad burgemeester, L. C. Rabo Copes van Catteburch, en tot aanvulling, naar aanleiding van Zr. Ms. besluit van den 9 dezer, N°. 17, de heeren jhr. J. J. van Rijkersvossel, mr. D. van de Wijperse, jhr. mr. J. C. de Jonge en mr. J. C. Faber van Riemsdijk.

Gisteren zijn ook door den edel achtbaren raad der stad Delft tot leden der provinciale staten vergadering van Zuid-Holland verkozen de heeren: mr. H. van Berkel, D. van Koetsveld en C. Maas, Pz.

P. C. LEYDEN 26 Nov. Heden had alhier plaats de priva te promotie in de rechten van den heer P. A. M. van Oosthuysen van Rijkersvossel, van Rotterdam, na het verdedigen zijner dissertatie juridica inauguralis: *de jurisdictione voluntaria iudicis cantonalis*.

LEYDEN 26 Nov. In de op gisteren gehouden vergadering van den edel achtbaren raad dezer stad zijn ter aanvulling van het vermeerderd getal tot leden der staten van Zuid-Holland benoemd de edel achtbare heeren P. G. van Hoorn en mr. J. L. Gremet van den Berch van Heemstede.

UTRECHT 25 Nov. Heden is de heer W. H. Kroef, uit Zierikzee, aan deze hogeschool tot doctor in de beide rechten bevorderd, na de verdediging van zijn dissertatie: *de curatela secundum jus neerlandicum*.

ZAAIDAM 26 Nov. Tot aanvulling van het getal leden, voor de provinciale staten, zijn op heden door den raad dezer stad benoemd, de heeren C. van Goor Huisloopen en C. van der Stadt.

FRANKRIJK.

PARIS 25 Nov. De zitting van de kamer der afgevaardigden, tot de beradslagingen over het ontwerp van adres van antwoord op de troonrede, is heden onder het voorzitterschap van den heer Sanzot, geopend. De president van den raad en de heer Thiers hebben daarin gesproken, laatste genoemde was, bij het vertrek van den post, nog aan het woord. (*Plaatsgebrek belet ons hunne redevoeringen heden in haar geheel mede te deelen; doch wij zullen daaraan nader verslag geven*).

— Het *Journal des Debats* zegt, dat de heer Dupin de eenigste steller is van het ontwerp van adres, en dat hij de geheele verantwoordelijkheid daarvan op zich neemt.

— Sinds twee dagen is het garnizoen dezer hoofdstad in de kazernen geconcentreerd. Talrijke patrouilles doorkruisen des avonds de straten. — Men zegt, dat de heer Guizot morgen de laatste nota van lord Palmerston, dd. 16 dezer, zou public maken. — Van af 4 ure dezer morgen verdrong men elkander aan het paleis Bourbon, om bij de opening der debatten over het adres tegenwoordig te zijn. Voor de plaatsen, het digst aan den ingang, is tot 40 fr. betaald. — Terwijl de beide kamers in hare adressen zinsneden ter gunste van Polen hebben opgenomen, heeft de police de uitgewekenen die sabbat verboden zich den 29 dezer te vereenigen, tot viering van de verjaring hunner revolutie.

— Sedert het ontvangen der tijding van de inname van St. Jean d'Acre heeft men alhier nog geene nadere bijzonderheden, noch uit Constantinopel, noch uit Syrië ontvangen. — De tijdingen uit Spanje bevatten niets belangrijks.

— Uit *Toulon* schrijft men, dat de quarantaine van het eskader is afgevoopen, en het aldaar wordt verwacht. Eene telegraphische dépêche bevat het bevel om de schepen van de vloot op nieuw te approviandieren, en zij zich zullen gereed houden bij het eerste teken te vertrekken.

ENGLAND.

LONDON 24 Nov. Wij vernemen, dat lord Granville, de engelsche ambassadeur te Paris, gemagtigd is aan den heer Guizot den inhoud eener nota, hem door lord Palmerston toegezonden, mede te deelen, welke hoofdzake lijk het volgende bevat: Lord Palmerston begint met te betuigen, hoezeer het hem leed doet, dat zijne nota van den 2 Nov. het tegenwoordige fransche kabinet enige ongerustheid geboord heeft, waarmede hij niets ander bedoeld heeft, dan een antwoord te geven op de nota van den heer Thiers. Hij verzekert lord Granville, dat hij de hoogste achtung heeft voor den heer Guizot, en niets meer verlangt, dan met het fransche kabinet in goed verstandhouding te blijven, doch, dat hij de turkse-egyptische kwestie op geenen anderen grondslag kan behandelen, dan op dien van de overeenkomst van 15 Julij, voor welke uitvoering Groot-Brittanie zich met de andere mogendheden verbonden heeft. Zijn lordschap verklaart vervolgens, dat de conferentie beloten heeft niet met Mehemet-Ali te onderhandelen, ten zij hij zich onmiddellijk onderwerpt, en dat zelfs Egypte hem niet kan verzekerd worden,

schoorsteen in de wapenzaal van haar kasteel; het was een donkere avond, en de lamp, die aan het gewelf hing, verspreidde een somber licht. De burgvrouw was droefgeestig en ernstig, maar haar hart kende geene vrees. Plotseling werd de wind heviger, de wapenrustingen kletterden akelig tegen elkander; het schen alsof de storm de oude muren van het kasteel wilde omver werpen. Bij het licht van eenen blikseminstraal ziet JOHANNA eene schaduw voor haar oprijzen, zij herkent de monnik.

«Wie zijt gij!» roept zij, en grijpt haren getrouwen spinrok. «Laat af met dat, tegen mij nutteloos wapen,» zegt het vreeselijk spook.

En terstond valt het voor hare voeten stuk. «Herkent gij mij niet,» vervolgde het spook. «Ik kom den ring, dien ik u, twintig jaren geleden, gaf, terughalen; zij heeft u, zoo ik hoop, wel gediend.»

De verschrikte JOHANNA wilde den ring van haren vinger trekken, maar te vergeefs, zij kon zulks niet.

«Nen, niet aldus,» sprak de monnik, «deze ring is de eerste schakel der keten, die u aan mij verbindt.»

JOHANNA beproefde om zich er tegen te verzetten. «Welk verdrag verbindt mij aan u?» riep zij, «ik heb u niets voor dezen ring beloofd.»

«Gewis niet,» sprak de monnik, «ik wachtte mij wel n eene overeenkomst voor te slaan, die gij toenmaals, nog eene uederige en eenvoudige herderin zijnde, zoudt verworpen hebben; ik wist welk gebruik gij van de magt zoudt maken en heb ze u gegeven. Gij behoort mij niet om den ring, maar gij zijt de mijne, omdat gij eene vadermoedster zijt, omdat gij uwe vasallen het bloed hebt uitgegeven en dat van uwe naburen geplengd. Gij behoort mij om uwe misdaden; ik kom u opischen.»

Bij deze woorden legde hij zijne gloeiende hand op den schouder van JOHANNA, vervolgens nam hij haar in zijne armen en deed eenen sprong, ten gevolge waarvan het gehele gebouw ineen stortte.

Men zegt in die landstreek, alwaar het kasteel heeft gestaan, dat men het minner weder heeft kunnen opbouwen, en wanneer in eenen somberen winternacht de wind door de overblijfselen van de eens zoo trotse woning blaast, dan zeggen de grisaards tegen hune verschrakte kinderen: «Hoor de burgvrouw spiat!»

indien hij voortgaat zich te verzetten. Wanneer hij zich echter onderwerpt, len de mogendheden de Porte aanraden, hem het erfelijk bezit van de geven. doch niets meer. Dan ook in dit geval, zegt zijn lordschap, de conferentie zich voorgenomen te zorgen, dat Frankrijk, deel van zulk eene schikking, zich geen overwigt boven de andere mogendheden uitsluitend invloed aanmatige. Zijn lordschap eindigt met te zeggen een boodschapper aan admiraal Stopford gezonden is met een aan Mehemet-Ali het ultimatum van de conferentie bekend te maken hem te doen verstaan, dat, zoo hij zijne onderwerping slechts uitstelt, de groote mogendheden zijne afzetting zullen onderdrukt maatregelen zullen nemen, om hem van het bestuur van Egypte wijderen.

Wij vernemen verder, dat, toen de inhoud dezer nota aan den zot medegedeeld is, hetgeen verleden donderdag geschied moet excellentie gevraagd heeft, of het pachalik van Acre aan Mehemet laten zou worden, in geval hij zich onderwerpt; waarop lord Gran geantwoord hebben, dat de conferentie besloten heeft, hem Acre geval te ontnemen, en hem niets in Syrië over te laten.

De *Morning Herald* deelt op dit onderwerp nog het volgende: lord Palmerston is tot hertoe gewoon geweest, zijne diplomatische (niet die, welke de dienst betreffen) aan admiraal Stopford over te zenden, om dezelve aan de inzage en goedkeuring van prins te onderwerpen. Meer dan eens heeft prins Metternich dezelve op en naar Londen teruggezonden, immer van gevoelen zijnde, dat de loos was met Mehemet-Ali te onderhandelen, dat hij zich niet onderwerpt, of dat de overeenkomst van 15 Julij uitgevoerd moest worden, dat hij geen deel wilde nemen in den oorlog met Mehemet-Ali. Lord Palmerston ontvond. Om dit ophouden en terugzenden te komen, heeft lord Palmerston ditmaal zijne bevelen regelrigt, eenen anderen weg, aan admiraal Stopford gezonden. De *Morning* altijd vijandig tegen lord Palmerston en zijne staatkunde, voegt hij: Wij vernemen ook, dat er maatregelen genomen zijn, om de stand in Egypte te verwekken en dat het nieuws van de afzetting onderkoning, misschien wel van zijne wurgtig, dagelijks te Londen wacht wordt.

Wij ontleenen uit onderscheidene dagbladen nog de volgende heden, aangaande de bevelen aan admiraal Stopford gezonden.

Tot uitvoering van het besluit, onlangs door de conferentie om den sultan te raden Mehemet-Ali als erfelijk pachta van Egypte kennen, indien hij zich dadelijk onderwerpt, de vloet terug te trekken, Adana, Candia en Arabië ontruimt; heeft de admiraliteit bevelen aan admiraal Stopford gezonden, om eenen officier naar Alexandrië te zenden. Deze officier aldaar aangekomen, zal een onderhoud met Mehemet-Ali tegerwoordigheid van Egypte-bry vragen, hetwelk verkregen zijnde, zal hij den pachta het ultimatum van de conferentie mededeelen en zal vorderen eene geschreven onderwerping in zyne handen te stellen, dende verbindenis om de vloet terug te geven en zijne troepen uit Adana, Candia, Arabië en de heilige steden terug te trekken. In geval, en te geen ander, de vier mogendheden bij den sultan zullen dan om hem in het bezit van Egypte te herstellen. Deze officier zal de Alexandrië blijven om het besluit van den pachta te vernemen. geschreven onderwerping zal open moeten zijn, ten einde de officier den inhoud kunne oordeelen. Indien dezelve aan alle voorwaarden zal hij naar Constantinopel overbrengen, doch zoo dadelijk de doende is, of indien Mehemet-Ali in het geheel weigert, zoodat telijke onderwerping te geven, zal de officier niet naar Constantinopel maar zal alleen verslag van zijn wederkomen aan admiraal Stopford zenden.

De columbianische schuldhouders, gisteren in hune vergadering gekomen zijnde, om gezamen te nemen in de conversie van de der schuld op den voet als door de regering van Venezuela bepaald hebben tevens eenstemmig erkend, dat zij groote verplichting hebben lord Palmerston voor zijne tusschenkomst tot het daastellen dezer zaak.

Volgens de verklaring van de gaecehooren van het hof, te het publiek gemaakt, had H. A. eenen goeden nacht gehad, en deed enkel ongunstig verschijnel op. De jonge prinses was voortdurend

STADSNIEUWS.

De criminele regtbank in Holland heeft, op 26 November, Jan Haas, ook genaamd Jan Mug, en Arie van Veen, schuldig aan diefstal, gepleegd bij nacht door meer dan een persoon, en zigtig na reeds te voren wegens misdadig vermoeden te zijn geweest, Gooijer, schuldig verklaard aan medeplichtigheid aan dien diefstal, des bijwast hoelen en verbergen van het gestolene, en de oordeel Jan van der Haas tot een half uur tegrondstelling van het brandmerk en zere jaren confinement. Arie van Veen jaren correctionele gevangenis, en Dirk Gooijer tot vier jaar alsmede in solidum in de kosten, en Grietje van 't Hol, Hendrik Gooijer, vrijgesproken van de haar ten laste gelegde van medeplichtigheid aan voormelden diefstal, door het der verbergen van het gestolene.

Aangekomen en gelogerd in den *Groeten Doelen*, Singel: de baron Hochschild, zweedsch minister; de graaf van Saffo Pilsach, oostenrijksch minister; baron Lykamp, oostenrijksch secretaris van legatie; baron garde, oostenrijksch generaal; baron van Tuyl van Serocostken van en Leende; Luzac, lid van de tweede kamer der staten-generaal; venweert, staatsraad; de Röntgen, nassausch minister; luitenant van Hoof; baron van Borselen en baron van Brakel, Zutphen; mr. J. P. Bijleveld, ambtenaar, 's Hage.

In den *Doelen*, Doelenstraat: de prins Lobanoff, buitengewoon Z. M. den keizer van Rusland; de baron de Kock, minister van Russische zaken; sir E. Disbrowne, buitengewoon gezant van Engeland; ham, secretaris van legatie te Londen; W. Boreel, luitenant van Zweerts de Landas, kamerheer van Z. M.; jhr. J. G. H. van Twines van staat; jhr. M. G. G. Clifford, minister van staat; H. van zaakgelastigde van America; R. W. James, secretaris bij de ambassade; J. Habbe, secretaris van de russische legatie; de baron tiz, buitenwoon gezant en minister van Rusland; de graaf van buitengewoon minister en gezant van Pruisen; de baron d'Ottow eretaris van de pruisische legatie; C. G. Bijleveld, mr. J. de Campens Nieuwland, leden der staten-generaal.

In het *Hof der Nederlanden*, Doelenstraat: Baron du Toit linchaven, J. G. van Huisloopen, J. Smoek Hingrunje, P. Kerens van Verdunnen, mr. J. L. A. Luyben, mr. P. Gouverneur, Romme, leden der staten-generaal; baron de Selby, minister; marken; graaf van Hardenberg, minister-resident van Hannover; ordonnans-officier van Z. K. H. den Prins van Oranje; E. Pestere, in de *Wapen van Utrecht*, Reken: baron Rengers, gouverneur ningen; Beelaerts van Blokland, minister van staat; baron van van Twickel, kamerheer; baron Constant de Rebecque, secretaris Fre's, lid der staten-generaal; de jhr. Stratenus, Martens en lingh, Utrecht; Rooyards, raadheer van Utrecht.

In de *Star*, Nes: H. C. Maïere, ambtenaar bij de financie Mortel; lid der staten-generaal; G. W. Muller Massis, contraterijn; J. van Leeuwen, griffier der regtbank te Arnhem; A. officier, Arnhem.

In de *Stad Elberfeld*, Bethaniestraat: J. Lebens, J. Schell van den Berg, studenten, Utrecht; F. Groeneveld, officier, van Anderson, substituant griffier te Hoor; A. Craishheim, koopman, in de *Zon*, Nieuwendijk: A. en J. Belinfante, 's Hage; J. de tweede kamer der staten-generaal; d'Ablaing, commiss van staan de Man, zee-officier, Nijmegen; D. Buricius, kapitein, Arnhem; L. Sluiterman, kantoorgrutter te Beverwijk; J. van Wageningen, te Dordrecht; Romijn, pastoor te Beverwijk; jhr. A. van Hoynd pendrecht, student te Leyden; de Man, tweede luitenant, Nijmegen.

Hôtel Garni, Kloveniersburgwal: H. de Pauwege, generaal, dant van de 3de militaire divisie; de Hart, generaal, chel van neel bij het departement van oorlog.

ONDERTROUW. 26 Nov. C. D. Viehoff en J. S. Otten. GETROUW. 25 Nov. S. Hartog en J. de Vries, wed. A. de 26 Nov. J. Practorius en M. H. E. Davijt.

BEVALLEN. 26 Nov. A. J. Stolte, geb. Wachter, Z. — J. leman, geb. Schut, Z. — R. Kreunke, geb. Kuiper, D. OVERLEDEN. 24 Nov. A. C. E. van Harlingen, geb. Boer,

rang. Zonder ijdelheid, vrij van aanmatiging, mag zij bogen op hare rijkdommen, omdat zij de schatting zijn, die alle wereldorden aan hare hand wijft en hande... (text continues)

Had Amsterdam door zijne handel en scheepvaart goede volgenden aanspraak op de achtung der volken, het zou voor haren eenwigen roem genoegzaam zijn zich de stad van den grooten Rembrandt te mogen noemen.

Dit, en zoo vele andere titels en bondige aanspraken op hoogachtung zijn Uwer Majesteit bekend. Gij weet ook, Sire! dat, even gelijks de aloude vaderlijke deugden en de aloude vlijt en trouw in handelszaken hier nog ongekrenkt beoefend worden, ook Kunsten en Letteren in Amsterdam, trots de voorgelachten, wedijverend werkzaam blijven tot eer van haren roemruchten naam, tot lust van het Rijk.

Welken, nogmaals, Sire! in uwe getrouwe Hoofdstad, die zich hoogstgelukkig acht U met uwe Gemalin en Doorluchtig Kroost binnen hare muren te bezitten, vooral op den plechtigen dag, reeds door het geschied der trompetten en het gebulder des geschuts den volke aangekondigd, — den dag, waarop Uwe Majesteit in den Tempel des Heeren het g. wijde zegel drukken op onze Staatsinstellingen, en voor het Alziende oog — den God uwer vaderen — eeden van trouw en eendragt gaat wisselen met hen, die uw edelaardig volk voor den troon vertegenwoordigen zullen.

Moge des grooten gebeurtenis voor Vorst en Volk achtervolgd worden door den zegen des Allerhoogsten! Wat de toekomst in haren schoot verborgen houdt, is den mensch een raadsel; maar dit weten wij uit de ervaring der eeuwen, dat geene Regering gelukkig zijn, geen Volk bestendig welvaart genieten kan dan onder de betrachting van alle die plichten van trouw, rechtschapenheid en deugd, welke de godsdienst gebiedt en de wetten voorschrijven. En moge alzoo een lange reeks van jaren het gelukkig Nederland in de volheid harer erkensten en liefde hooren nitroepen: Leve de Koning, aan wien wij, naat God, dezen zegen verschuldigd zijn! — LEVE WILLEM DE TWEEDE!

Regtzaken.

Arrondissements-Regtbank te Amsterdam, (Eerste kamer). Zitting van Maandag 23 November 1840.

Voorzitter: Mr. A. W. HUIDEKOPER.

HANDEL IN ROTTERDAMMER SPOORWEG-AANDEELEN.

(Vervolg en Slot.)

Ad Ium. Als regel moet gelden, dat al wat de wet niet verbiedt, geoorloofd is. Die dus een verbod beweert, moet dat bewijzen. Nu beweert men: hier is geen object. Maar men heeft uit het oog verloren, dat het object kan zijn bepaald en zeker *quoad genus*, en dat dit voor de bestaansbaarheid van het koopcontract voldoende is. Dit onderscheid is vooral belangrijk, omdat onder de fransche wet ook verkoop van een *genus* bekend is, terwijl toch nooit de eigendom van een *genus* kan overgaan. Zie art. 1536 sqq. De regel, dat de eigendom door het contract overgaat, ligt dus nietsondering. Zelfs het voorbeeld van den verkoop van een ander goed bewijst niets, want de verkoper is, naar fransch zoowel als nederlandsch recht, tot schadevergoeding gehouden, schoon de eigendom in dat geval niet overgaat. Het gehele onderscheid tusschen de beide rechten omtrent den eigendomsovergang, is dus bloot theoretisch, zonder practische gevolgen. Het woord heiden in de scholen geleerd, dat de *res futurae* het onderwerp van een koopcontract kunnen uitmaken, zoo als de *speculatio in lege VIII. § 1. Dig. de act. et. de jactis rebus in l. XII. Dig. de act. et. vend. de pendens vendemia in l. XXV eodem. Vgl. art. 1130 C. N. en 1270 B. W., waar allede erfenis een levenden uitgezonderd, doch overigens toekomstige zaken, als ouderwep eener overeenkomst toegelaten worden. Deze artikelen zijn dus, wat den regel betreft, beslissend. En niet alleen toekomstige, maar ook onzekere zaken kunnen het onderwerp uitmaken, waardoor dan de verbindtenis in eene conditionele verbindtenis wordt veranderd. Zoo worden h. v. goederen dikwerf *zeikende* verkocht. Men heeft geheel uit het oog verloren, dat men hier over eene handelszaak pleit, en dat men zelfs in Frankrijk dit beginsel nooit op handelszaken toegepast heeft. Daar wordt de *agiotage* alleen ten civile voor verboden, doch in commerciële zaken algemeen voor geoorloofd gehouden.*

Maar, zegt men, het contract is niet geslukt, en den eigendom te doen overgaan. Wij erkennen dit, doch voegen er bij, dat dit aan alle contracten, waarbij een *genus* verkocht wordt, eigen is. Het is waar, dat er op den 23 Nov. geen aandelen bestonden, maar daarom is het contract juist conditioneel, *mits de concessie gegeven worde*.

Ad II. Hoe bewijst men nu het ongeoorloofde? uit een art. uit den C. P. Men gaat dus zoo verre, om in tegenwoordigheid van het publiek ministerie zijn eigen dienst, als *complice* aan een delict voor te stellen! Maar er is hieraan geen *jeu et pari* te denken. Er is niets aleatoirs in de overeenkomst. Eris slechts eene conditie, waarvan het al of niet bestaan der overeenkomst afhankelijk. Daling of rijzing had daarop geen invloed. Of sommige personen er een redeloos gebruik van hebben gemaakt, doet niets af. Dit zijn argumenten buiten het contract. In de *essence* van het contract zelf (en dat is voldoende) is niets ongeoorloofds. Om een contract *aleatoir* te doen zijn, (art. 1104 C. N.) moet het equivalent zijn de kans, (*chance*), zie art. 1965. Dit blijkt uit alle de daar aangehaalde voorbeelden. Maar hier is uitgemakt, wat de een geeft en wat de ander ontvangt. De definitie in art. 1964 (bij ons overgenomen) is overigens juist, daar alsdan bijna alle contracten als aleatoir zouden kunnen worden beschouwd, wanneer het eventueel voor- of nadeel van onzekere gebeurtenissen afhankelijk zou als aannemingen, verkoop van schuldverdragen, enz. Er kan zeer veel aleatoirs in een contract zijn, zonder dat het contract zelf aleatoir is, of om bij de zaak te blijven: de koper kan 50, 100 pCt., ja, meer, ten gevolge der overeenkomst, winnen of verliezen, zonder dat het contract zelf, daardoor een kanscontract zou worden. Was het hier eene chimerieke onderneming, hoe is dan het geld in de kas der maatschappij gekomen.

En nu art. 422 Code Penal. Dit is niet toepasselijk. Voorzeker zijn hier geen *effets publics*: het zijn aandelen in eene particuliere onderneming, en ten tweede, het is volgens dat art. genoegzaam, dat de aandelen tijdens de levering waren of konden zijn in het bezit van den verkoper. De gedaagde heeft den tijd der overeenkomst met den tijd der levering verward. Wat is de oorzaak der dwaling? waarin men meermalen, waarin ook de regtbank vroeger, (hetzij niet den meesten eerbied gezegd), wel eens vervallen is, doch waartegen de heer Lipman zich steeds verzet had. Zoo als in de zaak van Bley contra Litovoy. Zie het vonnis van 17 Maart 1836 in het Handelsblad van 17 Junij 1836, waarin de regtbank, tegen vroegere vonnissen aan, de geldigheid der oilecontracten heeft erkend. Art. 422 is hier nooit geheel van kracht geweest. Het stond in verband met reglementen, die hier nooit hebben gegolden. Dit blijkt uit den inhoud van het art. zelf; volgens dat artikel moet de verkoper bewijzen! Het aanbod van levering wordt (deze zaak toont het aan) niet als bewijs beschouwd. Maar in Frankrijk bestaan reglementen van 1735, 1736 en 1737, welke het beginsel aannemen, dat de *Marchés à ghaiz* geen kracht hadden, dan wanneer het verkochte *sous la main de la justice* geconsigneerd ware. Dit stelsel geldt in Frankrijk nog volgens de wet van 28 Vendem. An. IV. Doch deze wet is hier te lande minner in voer, en het aangehaalde art. kan dus op gevallen als het onderhavige niet worden toegepast.

Mr. B. Donker Curtius voerde bij dupliek hoofdzakelijk nog aan, dat de verkoper, tijdens de handeling, niet wist of weten kon, of niet alle de aandelen door de originele aanceelhouders zouden worden gehouden, en of hij al dan niet over aandelen zou kunnen beschikken. Het is verder uit de letter van het contract geenszins duidelijk, of de kooprij over de volle som van f 1,000, dan wel alleen over het gefourneerde (waarvoor de recept is afgegeven) moet worden berekend. En vordert men meer, dan men vorderen kan, zoo volgt hieruit, dat de eis niet ontvankelijk moet worden verklaard, behoudens zijne bevoegdheid om later eene nieuwe actie in te stellen. Maar de gedaagde is tot geene presentatie, de regtbank tot geene vermindering of *offie* gehouden.

1. Tegen het eerste door ons gepleite punt voert men aan, dat de eigendom, naar fransch recht, niet altijd door het koopcontract overgaat. Doch de aangehaalde voorbeelden zijn uitzonderingen (het gevo'g der suspensive

schie en fransche recht is in dit opzigt ook in de gevolgen van belang. Hetgeen men omtrent den verkoop van een ander goed gepleit heeft, is onjuist: want de schadevergoeding is al dan niet verschuldigd, als de koper niet wist of weten kon, dat de zaak niet aan hem was toegekend. (text continues)

11. Er is hier dus geen werkelijke koop. Eigenlijk heeft men hier eene receptis van 10 pCt. en eene kans van rijzing of daling voor de nog niet gefourneerde 90 pCt., maar geene *valeur réelle* verkocht; die kans is het equivalent der f 1,224, die de gedaagde zal moeten betalen, indien de vordering toegewezen wordt. Het is dus stellig een *aliatoir contract*, zoo wel volgens art. 1104 als volgens art. 1965.

Art. 422 C. P. handelt in het algemeen over *paris*. Het strekt dus ter explicatie van art. 1965 C. N. In dien zin is dus het art. toepasselijk, ja van het grootste belang, zonder dat de distinctie tusschen *openbare en particuliere fondsen*, of de aannemingen omtrent de oude fransche reglementen eenigen invloed op de beslissing dezer zaak kunnen uitoefenen.

Advertentiën.

(7464) Vente Publique

DE CUIRS EN POIL

ANVERS, le 25 Novembre 1840.

M.M.

Les Courtiers soussignés exposeront en Vente publique, Vendredi 11 Décembre 1840, à 2 heures de relevée, à la Salle de Vente des Courtiers, au local de la Bourse, à Anvers, d'ordre de Messieurs JOLLIE, CLIBSON & Co., pour compte de qui il appartiendra, en présence des Huissiers J. LOMBAERTS et SCHUERMANS:

16,300 CUIRS SECS, } de Montevideo;
1,721 » SALES, }

Récemment arrivés par le Navire *Christian*, Cap. OLSEN, venu de Montevideo.

Tous ces Cuirs, assortis suivant poids et qualité, seront à voir deux jours avant celui de la vente, dans le Magasin Lettre X, de la Maison-Anséatique.

Pour plus amples renseignements s'adresser aux Courtiers
J. M. GRISAR,
FELIX GRISAR qq.,
J. BASTEVNS.

(7465) LEES HIER.

De KAMERHEER DES KONINGS, als eerste Koning van Wapenen, verzuigt de Vaders en Moeders van de Weeshuizen van Amsterdam, dat zij verzocht worden, om hem zoo schielijk doemlijk schriftelijk het getal hunner Weezen op te geven, opdat hij in staat gesteld worde een zeker getal Penningen, die bij de plechtige Inlijding van den KONING zullen gestrooid worden, aan ieder dier huizen te kunnen uitdeelen.

R. A. VAN HOËVELL.

Adres: Utrechtse Poort.
G. VOGELAAR.

(7466) Rijn- en IJssel-
STOOMBOOT-
MAATSCHAPPIJ.

De DIRECTIE maakt bekend, dat de geregelde dienst der Boeten voor dit jaar is gestaakt, doch dat informatie omtrent de verdere vaart der Boeten, gedurende deze en de volgende maand, zijn te bekomen ten Kantore van Heeren Agenten der Maatschappij voornoemd.

(7467) STOOMPAKET-VAART

TUSSEN

Rotterdam en Londen.

De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST-OFFICE, te Londen, vertrekken

van Londen. Woensdag 2 Dec., des morgens
Elken Woensdag en Zaturdags, des
morgens ten 7 ure. Zaturdag 5 Dec., des morgens
ten 7 ure.

De PRIJZEN der PLAATSEN zijn 1ste KAJUIT £ 2. 2.0.
» » » » 2de » £ 1.12.6.

Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten
W. SMITH en P. A. VAN ES.

(7468) De Ondernemers der Diligence-Diensten, onder de Firma van L. VAN KOPPEN, D. W. VELDHORST & Co., ten Zinspreuk voerende: EENDRAGT MAKT MAGT, brengen ter kennis van het Geëerde Publiek, en wel inzonderheid aan de Inwoners van Haarlem, dat hun Kantoor te Haarlem, met Primo December eerstkomenden, Verplaatst zal worden, van de Houtstraat naar de Grootte Markt, bij den heer SIEBERS, in het Logement de Kroon.

(7469) Bij bijzondere Gelegenheid

wordt TE KOOP aangeboden: Een UURWERK, hetwelk zich zelf, door middel van de Lucht, opwindt, en als zood-nig, wat het accurate der werking betreft, reeds verscheidene jaren bij ondervinding gebleken is volkomen aan de verwachting te voldoen; zeer geschikt ter plaatsing in eene Vestibule, groote Zaal, enz.
Te bevragen bij den Boekverkooper R. CROESE, Oostzijde de Beurs, te AMSTERDAM. Brieven franco.

(7470) De Boekhandelaren de ERVEN THIERRY EN MENSING, te 's Gravenhage, hebben uitgegeven en alom verzonden:

Het eerste Nummer van een nieuw TIJDSCHRIFT,

GETITELD:

DE GLOBE,

Keur van Reisverhalen en Merkwaaardigheden van vreemde Landen en Volken. Onderhoudende en belangrijke lectuur voor den beschaafden stand. Prijs f 7.20 den Jaargang van 12 Nummers. Elke Jaargang wordt met 4 Platen versierd.

Verdere bijzonderheden aangaande dit Tijdschrift, dat zich door eene, van alle thans hier bestaande verschillende strekking, eenen belangrijken inhoud, eene keurige uitvoering, en eenen, in verhouding tot het daarvoor gelverde, zeer geringen prijs onderscheidt, vindt men in de berichten van intekening, welke gratis verkrijgbaar zijn bij alle Boekbaudelaren, bij wie het eerste nummer ter bezigtiging is te bekomen.

's Hage, is uitgegeven, en mede te Amsterdam verkrijgbaar gebleven. Heeren: BUFFA, CAMELLI, PORTIELLE en VAN WISSELINGH.

ROYAL DEK NEDERLANDEN.

NAAR HET LEVEN OP STEEN GETREKEND.

Prijs f 1.50. Hetzelve op Chineesch Papier f 2.

Dit PORTRET heeft in ruime mate de Koninklijke goedkeuring weydragen, zoo wel wat aangaat eene sprekende gelijkenis als ook de uitvoering.

(7472) Se vend à la LIBRAIRIE CRAMER, Hoilghe 35, et à la Salle de Spectacle le soir de la représentation

KEAN,

Drame d'Alex. Dumas;

Le Chevalier de St. Georges,

Vandeville; LA GRAND MÈRE, comédie; JAPHET, vaudeville et les pièces du Répertoire des Théâtres des Pays Bas.

Les Enfans de troupe; Trois épiciers; la Calomnie; Iodiana et C. magne; Jarvis l'honnête homme; la Salamandre; la Journée aux évén. Mr. Bonaventure; Eudoxie ou le meunier d'Harlem; le Chevalier de les Enfants d'Edouard; Mlle de Belle-Isle; Maurice; les trois Dimmes la Chanoinesse; André; Candiot roi de Rouen; le Plastron; Clément, fille d'un avocat; les Premières armes de Richelieu; Diane de Chivry; Duel sous Richelieu; le Père de la Debutante; les Gants Jaunes; Mère; Un ménage parisien; Pauvre Jacques; la vieillesse d'un grand Casanova; Impressions de voyage; Elle est folle; un Chef-d'Ouvre; Mathilde ou la jalousie; Prosper et Vincent; Louise de Lignerolles; diction; le Gamin de Paris; la Camaraderie; le Sonneur de St. Paul; etc.

Oeuvres de Regnard, 2 vol., prix f 1; Oeuvres de Molière, volumes avec gravures, f 2.60; Oeuvres de Corneille, 4 vol., f 12; Oeuvres de Destouches, 2 vol., 70 c.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Zaturdag 23 November GEENE VOORSTELLING. Voor het, op Hoog Bevel, op Maandag 30 November, te geven GALA-SPEKTAKEL, zal het Bureau de leinisse, tot het geven der voorbehoeden en bespreken der nog te ken plaatsen geopend worden, op Vrijdag den 27 November, den ten 9 ure, en dagelijks open zijn tot des namiddags ten 4 ure.

De Prijzen der Plaatsen zijn:
Balcons en Loges, 1ste Rang f 5.— 2de Rang f 3.—
Bak en Amphitheater, 1ste Rang f 3.— 2de Rang f 2.—
Eerste Gaanderij f 2.— Tweede Gaanderij f 1.—

Geene vrijdommen of uitkoopingen zijn gangbaar. Nader zal bekend worden gemaakt, wanneer de plaatsen voor de en Italiaansche Voorstellingen afgehaald of besproken kunnen worden.

THEATRE FRANCAIS. Sous la direction de Mr. B.

Samedi 28 November 1840 Une représentation de: LE CHEVALIER DE GEORGES, Comédie-Vaudeville nouveau, en 3 Actes. Suivi de: LA MÈRE DE MARLY, Vaudeville, en 1 Acte.
Pour que le Spectacle soit terminé à 9 heures, on commencera à 8 heures.
Lundi 30 courant: CLOTILDE.

THÉATRE ITALIEN, Amstelstraat. (Nº 3 de P.)

nement.) Samedi 28 November 1840. (Pour le premier debut de M. teni.) premier Tenor) GENNA DI VERGY, grand Opéra, en 4 actes; de Giovanni Bidera; Musique de Gaetano Donizetti. Mlle. Mathy plaira le rôle de Gemma. Le Spectacle commencera à 8 heures.
Le bureau de location sera ouvert depuis 10½ du matin jusqu'à 3 après midi.
En attendant: LE PIRATE; LE BARBIER DE SÉVILLE.

SALON DES VARIETES, in de Nes. Zaturdag

23 November 1840. De VADER VAN DE DEBUTANTE, Blijspel met twee Bedrijven, naar het Fransche Le Père de la Debutante. Voor door: Een Nieuwe Feestzang, ter gelegenheid van de Plechtige Inlijding van Z. M. Onzen Geëerbiedigden Koning; Muziek van den Heer Haller. Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenoemen.
Aanvang ten 7½ Ure. J. N. DUPOIT.

GROOT FRASCATI. Zaturdag den 23 November

Groot CONCERT à la Strauss, door het Stiermuskische Muziekgezelschap onder directie van den Kapelmester SIEGL. Aanvang ten 7½ Ure. Entrée 75 Cts., welke gedeeltelijk in vertering zal worden aangenoemen. NB. Zaturdag én Zondag zullen geene Diploma's gangbaar zijn.

PARK IN DE FLANTAGIE. De Gebroeders C. M. de P.

VAN DER BRUGH, hebben de eer het geëerd Publiek te herinneren, dat op Zaturdag, den 28 November 1840, (ter gelegenheid van de INLIJDINGS FEEST van Z. M. den KONING WILLEM II) zullen worden

GROOT HARMONIE-CONCERT

EN EEN EXTRA GROOT ALLERPRACHTIGST BRILLANT

VUURWERK,

PROGRAMMA:

Nº 1. Eene nieuwe schitterende *Glorie*, prijkkende met een op gelegenheid toepasselijk *Devies*, met brillant vuur gestoofd. — Nº 2. Eene *Coprice*, met differente werkingen en kleuren. — Nº 3. Eene prachtige draaijende *Roset*, met schitterende kleuren en draaijende gegarneerd. — Nº 4. Eene groote dubbele *Fontein*, veranderende een schitterenden *Driesprong*. — Nº 5. Eene draaijende *Cascade*. — Nº 6. Eene extra groote draaijende *Zon*, met schitterende kleuren. — Nº 7. Eene draaijende *Piramide*, met Bengaalsche Lichten en eene tein gedecoreerd. — Nº 8. Twee voorbij elkander draaijende *Molemen* met gekleurde Zonnen gedecoreerd. — Nº 9. Eene groote prachtige *Fontein* waarin driemaal een *Devies* en het naamcijfer van H. M. de KONING schitteren, waarna het zich in eene luisterrijke staande *Zon* zal vertoone. — Nº 10. Eene extra groote dubbele *Fontein*, met Bloemen, *Gondels* Zilveren Regens, *Bloembouquetten* met groene *Paralen*, veranderende eene prachtige *Cascade*. — Nº 11. Een schitterend *Spiral-Faun* brillaute Stralen. — Nº 12. Een allerprachtigste

TE M P E L,

ter breedte van 40 en hoogte van 30 voeten, met 8 kolommen, door bengaalsch en chineesch vuur, prijkkende met een *Devies*, het en de *welyetijkende Afbeelding* van Z. M. den KONING WILLEM II, gearneerd met meer dan 1,000 Bengaalsche Lichten, gedecoreerd met Altaren en eene schitterende *Glorie*, versierd met een frappant *Balloon* ontelbare *Lichtkogels*, afgewisseld door het springen van een groot aantal *Bouquetten*, *Zwampotten* en *Kanonades*, en eindigende met op de juistste Verlichting van purperrood Vuur.

Het Concert zal ten 9½ ure aanvangen, en het Vuurwerk ten 11½ worden afgestoken.

De Entrée is f 1.50.

Geene Diploma's of Vrijbilletten zullen gangbaar zijn; zullende voor Heeren Leden met konne Dames van het Collegie *Ons Genoegen*, het Locaal tot ontvangst zijn ingrigt, en kunnen Hon. Ed. tevens van den ter bezigtiging van het Vuurwerk, gebruik maken.

N.B. Wanneer er zoo vele Entrée-Billetten zijn afgegeven, als de personen kan bevatten, zal de Toegang tot dezelve worden gesloten; dezelve niet dan tot in den *Tuin* worden verleend; tot verzekering plaats in denzelven, zijn er van *Heden* tot *Zaturdag-morgen* ten 11½ Brieven van Toegang bij den heer P. L. VAN DER BRUGH, op den Weg, te bekomen.

P.S. Na het Vuurwerk, zal de Zaal geheel geopend zijn, en de blijven continueren.

De Toegang is alleen aan de Brug, bij het Dok, alwaar men Rijtuigen door kan komen.

GEDRUKT BIJ A. ZWASSAAR.